

[Oluf Pedersen.]

Side ønsker, at en Afkæffelse af disse Bygningsskatter ikke alene skal omfatte Amterne, men ogsaa Hovedstaden, Købstæderne og Sognekommunerne, saa faar vi Tilslutning fra alle de tre Partier, som har lavet Forlig i dette høje Ting.

I § 3 fjerner man det Loft, der er paa Grundskyldspromillen i Amterne, og det kan vi ogsaa give Tilslutning til; vi kunde ønske, at det ikke alene skulde omfatte Amterne, men ogsaa Byerne, hvor der jo er en tilsvarende Begrænsning. Ligeledes kan vi give Tilslutning til, at man ophæver § 50 i Landkommunalloven af 6. Juli 1867.

Det, der vil opnaas gennem dette Forslag, er, at man praktisk talt vil kunne faa ren Grundskyld til Amtskommunerne; det vilde være naturligt, naar man har anerkendt Princippet som en Retfærdshandling, at man udvidede det til ogsaa at omfatte de øvrige Kommuner, og jeg haaber, at vi til sin Tid vil faa Tilslutning fra de 3 Partiers Side til Krav herom.

Ifølge § 5 skal der indføjes nogle nye Paragraffer i Loven om de kommunale Ejendomsskatter. Det fastsættes her, at Staten skal yde et Tilskud paa 20 Mill. Kr. til Nedsættelse af den amtskommunale Grundskyld.

Jeg ved ikke, om det er Meningen med dette Forslag at ville lette Byrderne for de rigeste Herremænd, vi har her i Landet, men jeg gør opmærksom paa, at det vil ske, hvis man gennemfører de her foreslaaede Bestemmelser. Det kan være naturligt, at fastsætte visse Overgangsbestemmelser ved Indførelse af Grundskyld, og de maa ganske naturligt tage et vist Hensyn til de enkelte Skødehaveres Gæld, saaledes at der træffes særlige Foranstaltninger for de fattige Skødehavere, der i Dag svarer Grundrente til Privatkapitalen — naar de fremtidig skal svare den til det offentlige, er det ligetil, at der maa træffes særlige Foranstaltninger. Derimod mener jeg ikke, det er rigtigt, at man i et Forslag som det foreliggende om en Omlægning af Bygningsskatter til Grundskyld træffer Foranstaltninger, hvorved man giver Tilskud til de rigeste Herremænd, vi har her i Landet.

Man vil gøre gældende, at den Lempelse, her skal ydes, ikke er varig. Men heroverfor vil jeg sige, at der jo er sat en Forrentningsprocent paa 4,3 som Udgangspunkt, og der er her i Folketinget gennemført et Forslag om, at man kun skal kunne opnaa 3 pCt. Rente af Sparekasseindskud. Forholdet er jo det, at Handelsværdien staar i Forhold til Ejendommenes Afkastning, saa hvis der kom-

mer en Afkastning svarende til, hvad man har haft tidligere, vil der paa Grund af den sænkede Rentefod opstaa en højere Handelspris. Jeg vil mene, det var naturligt at sætte 3 pCt. her i Stedet for 4,3, for ellers tror jeg, man maa regne med, at $\frac{1}{3}$ af Lempelsen vil blive af varig Karakter.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at Amtsskatterne + Lempelsen efter § 50, men bortset fra Sønderjylland, har været helt oppe paa 47,7 Mill. Kr. i 1921—22. I 10-Aaret 1920—21 til 1929—30 har de gennemsnitlig været 33,8 Mill. Kr. Men i Dag er de nede paa 23,4 Mill. Kr., stadig bortset fra Sønderjylland. Det vil sige, at der er sket en Nedgang i den amtskommunale Ligning paa ca. 30 pCt. Hvis der havde været en tilsvarende Nedgang i Prioriteterne, havde det været et stort Gode for det danske Landbrug. Det er altid morsomt at se, at det praktiske Liv giver Retsforbundet Ret i, at Grundskylden betyder Nedsættelse i Forhold til Konjunkturerne.

Hvorledes Lettelsen efter det foreliggende Lovforslag vil virke overfor de forskellige Ejendomsgrupper i Landdistrikterne, gives der ingen Oplysninger om i selve Lovforslaget. Jeg indrømmer, det kan være vanskeligt at beregne det, men i Hovedsagen kan det godt regnes ud. Jeg har foretaget en Beregning over, hvem det er, der faar den Nedsættelse, der her er stillet Forslag om.

Vi har 2 238 Herregaarde, det vil sige Gaarde med over 12 Tdr. Hartkorn, og de faar en Nedsættelse fra ca. 1 260 Kr. til ca. 315 Kr., det vil sige en gennemsnitlig Nedsættelse paa 945 Kr., hvad der i alt giver godt 2 Mill. Kr. Vi har 88 000 Gaarde med 1—12 Tdr. Hartkorn, som i Dag svarer ca. 156 Kr., men vil komme ned paa ca. 40 Kr., altsaa en Nedsættelse med ca. 116 Kr., hvad der i alt giver 10 Mill. Kr. Saa er der 111 000 Landbrugshuse, der i Dag svarer ca. 24 Kr., og som kommer ned paa ca. 8 Kr., altsaa en Lettelse paa 16 Kr. eller i alt 2 Mill. Kr. Det vil sige, at de 111 000 Husmænd tilsammen faar en noget mindre Lettelse end de godt 2 000 Herremænd. Endelig er der 214 000 andre Ejendomme i Landdistrikterne, som faar en Nedsættelse fra ca. 30 Kr. til ca. 5 Kr. altsaa en Nedsættelse med ca. 25 Kr., hvad der vil give en Lettelse i alt paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hertil kommer saa Skovene.

Man giver altsaa gennem dette Lovforslag en mægtig Nedsættelse til Herremændene, og det er egentlig underligt, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen er saa bekymret over det.

Jeg har søgt Oplysninger om, hvorledes